

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 18C/66/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125206095
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krzysztofek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125206095.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Michaelou Krzysztofek v právnej veci navrhovateľky: Ľubica Karvaiová, nar. 12.05.1983, trvale bytom Lesná 1039/37, Marcelová, proti povinnému: Jozef Karvai, nar. 24.12.1973, trvale bytom Majcichov 605, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a**.

II. Povinnému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Dňa 01.08.2025 bol súdu doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým navrhovateľka navrhla, aby bolo povinnému zakázané približovať sa k navrhovateľke.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila navrhovateľka tým, že povinnému končí trest odňatia slobody 06.11.2026 a navrhovateľka má strach z jeho prítomnosti a stretnutia sa s ním. Povinný navrhovateľku kontaktuje z výkonu trestu, kedy ju uráža, uvádza jej, že si jej smrť odsedí, aby si vykopala jamu, aby sa odsťahovala z Trnavy, že je kurva tlstá a má sa zadusiť s jedlom. Toto trvalo každý hovor. I po zablokovaní hovorov z Leopoldova, povinný voláva nevlastnej dcére Renáte Jankovičovej, ktorej vravel tiež takéto slová na osobu navrhovateľky. Navrhovateľka má strach z osoby povinného, veľmi sa ho bojí, že ju zabije, tak ako dokopal aj jeho nebohú Žanetu Karvaiovú, za čo si odsedel i trest. Navrhovateľka si myslí, že povinný sa väzenia nebojí, preto je schopný jej ublížiť a navrhovateľka nechce, aby jej milovaným deťom vzal ich matku.

3. K návrhu navrhovateľka nepriložila žiaden dôkaz.

4. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

7. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé,

akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha (1). K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (2).

8. Podľa § 328 ods. 1 až 3 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne (1). O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu (2). Uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je súd povinný písomne vyhotoviť a odoslať (3).

9. Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (1). Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (2).

10. Podľa § 331 ods. 1 CSP, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

11. Neodkladné opatrenie je vo svojej podstate prostriedkom naliehavej procesnej ochrany a je určené na riešenie takých situácií, kde je potrebný rýchly zásah súdu, rýchla úprava pomerov strán sporu. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba neodkladnej úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti, pričom táto úprava sa musí javiť ako naliehavá. Neodkladné opatrenie má svojimi účinkami chrániť pred konaním, ktoré hrozí alebo trvá. Nariadiť neodkladné opatrenie je možné vtedy, ak je potrebný okamžitý zásah súdu a tento dôvod musí existovať v čase, keď o nariadení neodkladného opatrenia súd rozhoduje. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je teda osvedčenie existencie práva vo veci samej a naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana i nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy však musia byť aspoň osvedčené, nemusia byť zatiaľ dokázané. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán, a že ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou doložených dôkazných prostriedkov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Dôkazné bremeno však zaťažuje samotného navrhovateľa.

12. Pri zohľadnení všetkých relevantných okolností prípadu v danom štádiu, po oboznámení sa s návrhom, ako aj obsahom spisu, súd dospel k záveru, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné vyhovieť, ale je potrebné ho zamietnuť.

13. Účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP je chrániť fyzickú a duševnú integritu osoby, ktorá sa cíti byť ohrozená konaním osoby, proti ktorej návrh smeruje. Ide o opatrenie vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Pre nariadenie uvedeného neodkladného opatrenia musí navrhovateľ

osvedčiť, že jeho telesná integrita alebo duševná integrita je, resp. môže byť konaním protistrany ohrozená.

14. Súd má za to, že navrhovateľka nepreukázala bezprostredné nebezpečenstvo ujmy na jej právach konaním povinného, v ktorej situácii by bolo dôvodné zasiahnuť formou neodkladnej úpravy. V tu prejednávanej veci nebolo možné mať akékoľvek kontaktovanie navrhovateľky zo strany povinného (či už nejakým spôsobom nevhodné, vulgárne, s úmyslom vyhrážky) za osvedčené, keď navrhovateľka tvrdené správanie povinného sa voči nej ničím nepodložila, a preto jej tvrdenia zostali len v rovine ničím neosvedčených subjektívnych tvrdení. Navrhovateľka nepredložila žiadny dôkaz preukazujúci správanie sa povinného voči navrhovateľke vzbudzujúce obavu či už o jej život alebo o zdravie.

15. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania. Navrhovateľ osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku, ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

16. Osvedčenie dôvodného podozrenia z ohrozovania telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľky zo strany povinného znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené. Možno pritom spravidla vychádzať iba z tvrdení strán konania, záznamov polície a ďalších listinných dôkazov (napríklad čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod.), keďže stanovisko žalovanej strany je obvykle v zásade protichodné.

17. V danej veci dospel súd k záveru, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany navrhovateľky, ako osoby, ktorej telesnú a duševnú integritu mal svojim konaním povinný ohroziť, nebola z jej strany dostatočne spoľahlivo osvedčená dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré by nasvedčovali tomu, že zo strany povinného dochádza k správaniu ohrozujúcemu telesné zdravie navrhovateľky, či ku psychickému ubližovaniu v podobe hrubých vyhrážok, ponižujúceho urážania, osočovania a vulgárneho nadávania navrhovateľke, ktoré by bolo spôsobilé ohroziť jej duševné a fyzické zdravie alebo vyvolať obavu o jej život. Nepochybne tu musí ísť o stav, ktorý neznesie odklad, nepostačuje len tvrdenie o zásahu do telesnej a duševnej integrity navrhovateľky bez osvedčenia tohto zásahu.

18. Len zo skutočností tvrdených navrhovateľkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné vyvodzovať naliehavosť a potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, keďže nie je možné považovať za preukázanie právne podstatnej skutočnosti, že správanie sa povinného voči navrhovateľke dosiahlo intenzitu fyzického a psychického násillia, pretože iba samotné narušenie vzájomných vzťahov strán sporu nemôže zakladať dôvodnosť navrhovaného neodkladného opatrenia (porov. Uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 26Co/109/2024-130 zo dňa 26.09.2024). Iba navrhovateľkou tvrdené skutočnosti bez ďalšieho (a bez akéhokoľvek dôkazu) nie sú podľa názoru súdu spôsobilé preukázať naliehavosť a potrebu nariadenia neodkladného opatrenia.

19. Súd tak na základe uvedeného uzatvára, že navrhovateľka v konaní nepredložila žiadne dôkazy, ktorými by osvedčila, že povinný sa k nej správa takým spôsobom, že by jeho konanie predstavovalo takú hrozbu, ktorá by si vyžadovala potrebu neodkladnej a bezprostrednej úpravy pomerov medzi stranami vo forme zákazu jeho približovania k navrhovateľke. Navrhovateľkou tvrdené skutočnosti, majúce vo všeobecnosti iba povahu subjektívnych tvrdení navrhovateľky, neboli objektivizované žiadnym dôkazom na úrovni potrebnej pre osvedčenie nároku navrhovateľky. Záverom súd dodáva, že by navyiac muselo ísť o dôkaz, ktorý by osvedčoval ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľky v súčasnosti, keďže pre vydanie neodkladného opatrenia je potrebné, aby išlo o naliehavú potrebu, a teda prípadné preukázanie násillia povinného voči navrhovateľke v minulosti môže mať relevanciu iba pre prípadné rozhodnutie vo veci samej, nie však pre vydanie neodkladného opatrenia.

20. Vzhľadom na všetko uvedené dospel súd k záveru, že navrhovateľka ničím neosvedčila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy zo strany povinného voči nej, a teda že bez nariadenia neodkladného opatrenia by jej mohla vzniknúť ťažko napravitelná ujma. Pretože predpoklady pre

nariadenie neodkladného opatrenia splnené neboli, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vo výroku I. tohto uznesenia zamietol.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (2).

23. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

24. Podľa čl. 4 ods. 2 CSP, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

25. K rozhodnutiu o náhrade trov konania pri neodkladnom opatrení súd uvádza, že Civilný sporový poriadok neobsahuje samostatné ustanovenie, ktoré by upravovalo náhradu trov konania v súvislosti s neodkladnými opatreniami. Súd preto analogicky (čl. 4 ods. 1 CSP) použil ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, ktoré je v spojení s § 262 ods. 1 CSP potrebné vykladať tak, že takýmto rozhodnutím nemusí byť iba rozhodnutie vo veci samej. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia teoreticky môže byť tiež konečným v konaní, ak by nebola vo veci podaná žaloba, prípadne by žaloba podaná vo veci samej bola vzatá späť. Ďalej súd poukazuje na to, že výsledok konania o nariadení neodkladného opatrenia nezávisí od výsledku konania vo veci samej. Keďže konanie o nariadenie neodkladného opatrenia môže byť samostatným konaním, so samostatným návrhom, a toto konanie samostatne končí zamietnutím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, súd mal za to, že s poukazom na § 262 ods. 1 CSP je povinnosťou súdu rozhodnúť o náhrade trov tohto konania v tomto uznesení. Podporne súd poukazuje napr. na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25Co/147/2017 zo dňa 03.08.2017, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/52/2017 zo dňa 02.05.2017 a sp.zn. 19Co/27/2017 zo dňa 13.04.2017.

26. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého by mal priznať náhradu trov konania povinnému, avšak možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že mu v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015). Takúto situáciu CSP priamo neupravuje, preto súd za použitia základných princípov uvedených v čl. 4 CSP (princíp racionálneho zákonodarcu) z dôvodu hospodárnosti konania priamo vo výroku II. rozhodol tak, že povinnému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 357 písm. d) a m) CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z..